BŌ YIN RĀ

ИСКРИ

МАНТРА-ПРАКТИКА

Едно от най-важните средства за формирането на душата е въздействието на определени групи от звукове на човешката реч върху нея.

От *дълбока древност* се *знае* за възможността да бъде оказвано такова въздействие и следи от него могат лесно да се открият в богослуженията, както и в разпространените сред народа молитви от всички големи верски системи на човечеството.

Пазено като свещена *тайна* от озарените, *родени* жреци, бдели някога при люлката на всяка една от плодоносните религии на древността, това знание е било постепенно забравено в западния свят, или пък е било унаследено единствено като *практика*, чиято *обосновка* е била само смътно предугаждана.

Не така стоят нещата на Изток, където мъдростта на древните в по-голямата си част също лежи погребана сред руини, но все още е запазено *знанието* за могъщото въздействие на *вътрешно изговорените думи*, използвано ден след ден както за добри, така и за злотворни цели.

Подчертавам изрично, че става въпрос за *вътрешно* изговорената дума, тъй като важно в случая е само *вътрешното* изричане *вътре в* самите *нас*. Нека не се заблуждаваме от мнението на източните познавачи на мантра, отдаващи — сякаш не без сериозни основания — голямо значение и на възприеманите *посредством ухото* звукове.

То не бива да се окачествява като „суеверие", тъй като *физически възприеманият* звук съвсем не е лишен от способността да оказва силно въздействие, трябва обаче да бъдем напълно наясно дали се стремим да въздействуваме върху *душата*, или само върху флуидалните центрове на *физическия* организъм...

Човекът от *Изтока* си поставя най-често и двете цели *едновременно*, а и упражняваното от най-ранната му младост самовъзпитание, някои унаследени, столетия наред развивани качества, в съчетание с един начин на живот, който не само не смущава, но и действено подпомага неговите намерения, го прави способен да насочва по своя воля тези две различни въздействия, — докато човекът от *западния* свят не се нами-

ра в такова благоприятно положение и ако се опита да се подложи на въздействието и на *физически възприемания* звук, с това само ще постави под *въпрос* ползата за своята *душа*, а при известни обстоятелства може да предизвика и тежки увреждания във фините структури на физическото си тяло.

Западният човек може наистина да съчетае по един доста безобиден начин и без вредни последици физически възприемания звук с практикуването на мантри, например при публичното четене на литании и хорови молитви, донякъде и при църковните песнопения.

Който обаче прави експерименти *само* с физически възприемания звук с цел да постигне въображаеми вътрешни прозрения — все едно дали на Изток или на Запад, — се превръща, без да подозира това, в най-усърден помагач на *враждебните* към човека (или един вид „*отровни*" за него) сили на *невидимия физически* свят, и въображаемите откровения, колкото и възвишени да му се струват, не са нищо друго освен самосъздадени фантасмагории, нямащи нищо общо с действителността...

Западният човек, решен да употреби въздействието на *вътрешно* изговорената дума за формиране и самопознание на своята *душа*, ще бъде във *всички* случаи на сигурен път, ако *избягва изобщо* да съчетава *вътрешното* изговаряне с *осезаем за физическото ухо* звук, и моят категоричен съвет е тези *вътрешно* изговорени думи да *не* се подчертават по никой начин с *лек шепот*, дори и *устните* не бива да се *помръдват* при този изговор навътре! —

Добрата мантра представлява текст, съставен по окултно-*духовни* принципи, като при неговото използване става въпрос единствено за въздействието на чисто *духовния*, напълно *невъзприеман* от *физическото* ухо като звук. —

Изговарянето „навътре" трябва да става по такъв начин, че да се превърне в един вид „*причастие*", в *духовно поглъщане*, в поемане на думата като *духовна храна*. — —

При това не бива да се допуска никакво *напрежение*, никаква сянка от *самопринуда*!

Малката поредица от немски мантри, които публикувах под общото заглавие „*Искри*", не би-

ва да се схваща като подтик от моя страна към всекидневно възприемане на *всички* отделни текстове.

А и на последователността, в която те са изложени, съвсем не бива да се гледа като на някакво предписание за *реда* на тяхното *възприемане*.

Нека всеки си избере *онзи* текст, който е най-силно въздействуващ за него, и нека го изговаря вътрешно ден след ден, в час на покой, без декламация, без емоционален изблик, просто, естествено и *недостъпно* за *физическото ухо*, без да анализира специално логичния смисъл, *без* да си блъска главата какво точно „иска да каже" той.

Това съвсем не означава, че трябва принудително да се *потиска* разкриващият се от *само себе си* смисъл!

Този смисъл не бива обаче да се *търси* и думите трябва да се приемат вътрешно като *духовна* звукова форма, след което и логически достъпният смисъл ще се разкрива от ден на ден все повече и без особени усилия.

Но щом се почувствува и най-малката *умора*, вътрешното изговаряне трябва веднага да *бъде прекъснато*.

Дадена мантра трябва да се *смени*, щом усещането при изговора ѝ се изгуби.

Никога при вътрешния изговор не бива да се усеща и най-малкото *неудоволствие*.

Изобщо практикуването на мантри е дейност, която води до шлодоносни резултати само в условията на ведра *свобода*.

Всяко насилие, всяка принуда е само пречка.

Вътрешното изговаряне трябва да се извършва напълно непринудено, сякаш става въпрос за нещо съвсем обичайно и всекидневно!

Усещанията следва да се приемат такива, каквито идват, но не бива да *дебнем* живите си чувства: — не бива в резултат на вътрешния изговор да *очакваме* някакви нечувани, нови усещания!

Колкото по-спокойно, с повече упование и вътрешно равновесие протича целият процес, толкова по-благотворно ще е неговото въздействие.

Текстовете на тези двадесет и две „искри“ не са замислени като някакъв учебен материал, който трябва да бъде „овладян“ в рамките на определен срок!

Дадените тук мантри биха стигнали за цял един земен живот, дори той да трае сто и двадесет години...

(Всъщност тяхното *действие* се простира далеч отвъд земния живот!)

Дори ако някой е изговорил в себе си десетки пъти вече всички мантри, един ден ще открие, че изведнъж се изправя пред някой от тези текстове, сякаш никога досега не го е чувал, и — ако съумее да изчака винаги подходящия час — от тези двадесет и два кладенеца на свещена премъдрост той ще черпи все нови сили и нова светлина...

Може така да стане, че някой да стигне едва на шестдесетата си година до такова душевно преживяване, каквото преди това му е било съвършено непознато, макар да е смятал, че още от двадесетгодишна възраст добре е познавал тези мантри и в течение на целия си досегашен

живот им е бил задължен за немалко душевни преживявания. — —

Познавателното съдържание на тези текстове *не* може да се постигне по *мисловен* път — то се разкрива пред онзи, който ги изговаря духовно в себе си, рано или късно по духовен път, дори ако словосъчетанията си останат за него „загадки“...

Малкото санскритски думи също не бива да будят тревога!

За повечето търсещи те вероятно не са непознати. А който ги усеща като чужди, нека ги изговаря духовно в себе си там, където се намират в текста, — в даден момент те ще окажат своето въздействие и с това ще оправдаят присъствието си в него.

„*Тат твам аси*“ се превежда:

Това си *ти*!

„*Аум*“ не само се покрива по значение със староеврейската утвърдителна формула „Амин“, но и при правилното си изговаряне, така че „А“ да се доближава по изговор до „О“, а „У“ да бъде само като глух отзвук, съдържа зву-

ковите трептения, отговарящи на

Битието само по себе си

и затова е почитано от най-древни времена в Индия като особено свещена дума.

(„Ом“ е друг начин да се възпроизведе същата дума, този път без санскритски букви. Използвал съм го там, където е необходимо да се изтъкне характерът на думата като най-тържествено *утвърждаване*.)

„*Джи́ватма*“ ще рече:

индивидуалният божествен *живот*,

и по-специално *божествената духовна искра в отделната душа*.

„*Ахам брахма асми*“ означава по смисъл:

Виж, аз самият съм Пра-Битие!

Но всичко това не е нужно да се знае за употребата на мантрите — давам тези обяснения само за да заявя еднозначно в какъв смисъл аз самият съм използвал на някои места тези заемки от коренния индогермански език.

И днес още голям брой хора — в това число такива, за които езикът на мантрите не е май-

чин — са запознати с тези немски мантри, изпитвали са и изпитват всеки ден отново и отново тяхното благотворно въздействие.

Понякога чувам все пак за търсещи, които явно не са много сигурни дали събраното под наслова „*Искри*“ следва да се разглежда като експресионистични поетични излияния или като загадки за поощряване на мисловната им дейност, има и такива, които са чули наистина за въздействието, упражнявано върху душата от определени звукови и словесни формули, но се боят — и може би не без основание, — че биха могли да отслабят въздействието на мантрите поради неправилна употреба.

А ако има и търсещи, които се страхуват, че неправилната употреба на *тези* мантри би причинила по някакъв начин душевни или физически *увреждания*, нека знаят, че тук става дума за такива звукови и словесни формули, които напълно съзнателно са създадени така, че дори *неправилната* им употреба като *доловим* само от *физическото* ухо звук *не* би могла да причини *никакви увреждания*, макар в този случай по необходимост да отпада благотворното

въздействие върху душата.

Не бих по никой начин поел отговорността да публикувам тези мантри, ако съществуваше и най-малка опасност от неправилната им употреба.

Смятам, че с тези обяснения съм отговорил на всички въпроси, които биха възникнали у този или онзи търсещ при първото прочитане на двадесет и двата текста, които той държи в ръка под наслова „Немски мантри".

Дълго време ми се струваше невъзможно тези мантри да бъдат *преведени* на *други езици*, докато не се убедих, че италианската им версия е наистина *успешна*. Ето защо не смея вече да се съмнявам, че тези „*искри*" ще могат да *лумнат* и на *други* езици, стига да бъде намерена правилната словесна форма за това.

Нека и занапред получат най-голяма благодат и душевно самопознание, вътрешна радост и успокоение всички онези, които съумеят правилно да използват предлаганите им текстове!

Тъй като ми е невъзможно да направя истински превод на немските мантри, след почти буквалния, предаден по „смисъл“, превод на български те са възпроизведени на следващите страници и в своя оригинален вид.

Не бива да се забравя, че действителното въздействие на „искрите“ може да бъде постигнато само ако те се практикуват в тяхното оригинално звучене и че опитите за тази цел да се използват предходните преводни текстове ще останат във всички случаи напразни и подвеждащи.

За онези читатели, които биха се затруднили с четенето на немския оригинал, е предложена и фонетична транскрипция на кирилица, колкото и несъвършена да е тя. Дългите немски гласни са означени с хоризонтална черта над тях; посочени са и ударените срички.

Б. С.

FUNKEN

I.

Um-mich-herum
Dring in mich ein!
Ich :
Bin Dein *Schrein*!
Du :
Mein! —

I.

Ум-мих-херум
Дрйнг' ин мих айн!
Их:
Бин Дайн *Шрайн*!
Ду:
Майн! —

II.

Wall von Kristall
Alluberall!
Schließe Dich
Rings um mich
Schließe ein
Mich im Sein! —
Überwölbe mich!
Überforme mich!
Laß nichts herein
Als *Licht* allein!

II.

Вал фон Кристал
Алюберал!
Шлѝйсе Дѝх
Рѝнгс ум мѝх
Шлѝйсе айн
Мих им Зайн! —
Юбервьолбе мих!
Юберформе мих!
Лас нѝхтс херайн
Алс *Лѝхт* алайн!

III

Ich warte. —
Ich! — —
Dunkles Tor.
Ich! — — —
Spring' auf!!
— — — *Ich*,
Dahinter. . .
Ich,
Davor. . . . . .

III.

Их варте, —
Йх! — —
Дунклес Тор!
Йх! — — —
Шпрйнг' ауф!!
— — — *Их*,
Дахинтер . . .
Йх,
Дафор . . . . . .

IV.

Zacken-*Berg*
Über mir. . .
Drachen-*Tiefe*
Unter mir. . .
Ich,
Auf dem «Weg»,
Bin *selbst*
Der *Steg*! — — —

IV.

Цàкен-*Берг*
Юбер мир . . .
Дрàхен-*Тийфе*
Унтер мѝр . . .
Йх,
Ауф дем „Вег“,
Бин *зелбст*
Дер *Щег*! — — —

V.

Feuer
In *mir* . . .
Feuer im *All* . . .
Feuer
Im Feuer . . .
Ich selbst, –
Ich!!
– – – – – – – –
Feuer!

V.

Фойер
Ин *мир* . . .
Фойер им *Ал* . . .
Фойер
Им Фойер . . .
Их зелбст, –
Их!!
– – – – – – – – –
Фойер!

VI.

Geist-Schweben
oben —
Geist-Weben,
unten —
Geist-Leben,
mitten. — — —
Allerinnerst,
auβen —
Allgebreitet,
innen —
— — — *Ich*
darinnen! —

VI.

Гайст-Швебен,
обен —
Гайст-Вебен,
унтен —
Гайст-Лебен,
митен. — — —
Алерѝнерст,
аусен —
Алгебрайтет,
ѝнен —
— — — *Йх*,
дарѝнен! —

VII.

O — wo?! —
O — wann?! — —
: O — *hier*!!
: O — *heute*!!
— — — — — — — —
Ich weiß jetzt:
Ich *kann*! — —

VII.

О — вò?! —
О - ван?! — —
: О — *хùир*!!
: О — *хòйте*!!
— — — — — — —
Их вайс йетцт:
Их *кан*! — —

VIII.

Ich *bin*!
Ich *lebe*!
Ich : drinnen, —
Ich : drauβen, —
Ich : Einer, —
Ich : Alle! — — —
— — — — — — —
Ich — — bin! —

VIII.

Йх *бйн*!
Йх *лēбе*!
Йх: дрйнен, —
Йх: драусен, —
Йх: Айнер, —
Йх: Але! — — —
— — — — — — — —
Их — — бйн! —

IX.

I. A. O.

: Linie . . . .
: Zirkel . . . .
: Kreis! —
Ewige Wanderung des
Punktes!

— — — — — — — — — — — —

I : spaltet!
A: breitet!
O: rundet!
Eines in Allem: (Ⓐ — —)
I. A. O.

IX.

I. A. O.
: Линие . . . .
: Цйркел . . . .
: Крайс! —
Ёвиге Вандерунг дес
Пунктес!

— — — — — — — — — — — —

И: шпалтет!
А: брайтет!
О: рундет!
Айнес ин Алем: (Ⓐ — —)
I. A. O.

X.

Drei-bündig Band
Bindet Beides:
Eines in Allem:
«*Welt*», —
Alles im Einen:
«*Mensch*»! —
Ich : «Mensch»
bin
Ich : «Welt». — —

X.

Драй-бюндих Банд
Бйндет Байдес:
Айнес ин Алем:
„*Велт*“, —
Алес им Айнен:
„*Менш*“! —
Их: „Менш“
бин
Их: „Велт“. —

XI.

Un-gründig:
Urgrund, –
Ur-gründig:
Eingrund, –
Ein-gründig:
Allgdrund, –
All-gründig:
Ich – bin! – – –

XI.

Ун-грюндих:
Ўргрунд, –
Ўр-грюндих:
Айнгрунд, –
Айн-грюндих:
Алгрунд, –
Ал-грюндих:
Их – бўн! – – –

XII.

Nicht mehr, —
Noch nicht. — —
Was dazwischen
Ist,
Bin — — *Ich*!

XII.

Нùхт мер, —
Нох нùхт. — —
Вас дацвùшен
Ист,
Бùн — — *Их*!

XIII.

Ich, *verloren*
Im *Gefundenen*,
Ich, *gefunden*
Im *Verlorenen*,
Liebe *Beides*
In *Einem*, — —
Erkenne:
Dieses bin *Ich*! — — —

XIII.

Их, *ферлорен*
Им *Гефунденен*,
Йх, *гефунден*
Им *Ферлоренен*,
Лйибе *Байдес*
Ин *Айнем*, — —
Еркене:
Дйизес бин *Их*! — — —

XIV.

«*Verstehend*» nicht,
nicht «*erkenend*»,
Will ich,
Und fühle:
Mich selbst. — — —
Fühlend
bin ich
Nicht-wissend,
Allwissender Weisheit
Wissen:
«Tat twam asi»! — — — —

XIV.

„*Ферщеенд*“ нихт,
нихт „*еркенend*“ —
Вил их,
Унд фюле:
Мих зелбст. — — —
Фюленд
бин их
Нихт-висенд,
Алвисендер Вайсхайт
Висен:
“Тат твам аси“! — — — —

XV.

Dieses ist den «Vätern»
entschleiert!
Dieses und nichts anderes!
Dieses will ich erfahren!
Dieses und nichts anderes!

: Welches ist der «*Name*»
Des Menschen,
Der — ich — bin? — — —

XV.

Дѝйзес ист ден „Фетерн“
ентшлайерт!
Дийзес унд нѝхтс а̀ндерес!
Дийзес вѝл их ерфарен!
Дийзес унд нѝхтс а̀ндерес!

:Велхес ист дер „*Наме*“
Дес *Меншен*,
Дер — ѝх — бѝн? — — —

XVI.

Ewig
Das *Eine*, -
Ewig,
Das *Andere*! -
Ewig,
Das aus *Beiden*
Seiende ! — — —
Keine «Einheit»,
Kein «Leben»,
Ohne diese *Drei*!
Fühlend
Erfasse ich

XVI.

Евиг,
Дас *Айне*, -
Евиг,
Дас *Андере*! -
Евиг,
Дас аус *Байден*
Зайенде! - - -
Кайне „Айнхайт“,
Кайн „Лебен“,
Оне дйзе *Драй*!
Фюленд
Ерфасе их

Solches in mir. .
Zu *mir*
Mich wendend,
Rufe ich
Mich selbst,
Und rufe:
«*I c h*» !! —
Nach auвen
Rufe ich
Mich selbst,
Und rufe:
«*A U M*»! — — —

Золхес ин мир...
Цу *мӣр*
Мих венденд,
Руфе их
Мих зелбст,
Унд руфе:
„*Их*“!! —
Нах аусен
руфе их
Мих зѐлбст,
Унд рӱфе:
„*АУМ*“! — — —

XVII.

Alles ist *Stufe*! — —
Über *mich selbst*
Schreite ich,
Und werde *mir selber*:
Stufe! . . .
So finde ich:
Meine Unendlichkeit,
Indem ich ewig
Eine neue Stufe steige
Und ewig bin — *ich selbst*
Die Stufe . . . . . .

XVII.

Алес ист *Щуфе*! - -
Юбер *мих зелбст*
Шрайте их,
Унд верде *мир зелбер*:
Щӯфе! . . .
Зо фи̇нде их:
Ма̄йне Унендлихкайт,
Индем их е̇виг
Айне нойе Щӯфе щайге
Унд евиг би̇н — *их зелбст*
Ди Щӯфе . . . . . .

XVIII.

Loslösend
Mich selbst
Von *mir selber*,
Finde ich:
Mich selbst! — — —

Im Unsichtbaren
ausatmend:
Mich selbst,
Verliere ich:
Mich selbst
Im Unsichtbaren . . .

XVIII.

Лосльōзенд
Мих зелбст
Фон *мир зелбер*,
Фѝнде их:
Мих зелбст! — — —

Им Унзихтбарен
аусатменд:
Мих зелбст,
Ферлѝйре их:
Мих зелбст
Им Ѹнзихтбарен . . .

Einatmend:
Mich selbst
Fühle ich mich selbst:
Als Unsichtbares . .
Einsaugend:
Dieses Unsichtbare
In mir selbst
Dem Unsichtbaren,
Gewinne ich *mich selbst*
Als Unsichtbares
Im *sichtbaren Leibe . .*
«Jîvâtmâ»! — Om!

Айнатменд:
Мих зелбст
Фюле их мих зелбст:
Алс Унзихтбарес . .
Айнзаугенд:
Дийзес Унзихтбаре
Ин мир зелбст,
Дем Унзихтбарен,
Гевйне их *мих зелбст*
Алс Ўнзихтбарес
Им *зйхтбарен Лайбе . . .*
„Джйватма“! - Ом!

XIX.

Einstmals
lebte ich viele Leben –
Des Todes . . .
Einstmals
Lebte ich, –
War tot . . .
Nun ich «gestorben»,
Will ich *leben* . . .
Ich bin es, –
Der «gestorben» ist! –
Ich bin es, –
Will *leben*! –

XIX.

Айнстмалс
Лебте их фийле Лебен –
Дес Тодес . . .
Айнстмалс
Лебте их, –
Вар тот . . .
Нун их „гещорбен“,
Вил их *лебен* . . .
Их бин ес, –
Дер „гещорбен“ йст! –
Их бин ес, –
Вил *лебен*! –

Ewiges Leben, rinne
Aus urtiefem Quell
In mir
In mich selbst! –
Rinne
Durch Mark und Blut!
Laβ' *Leben leuchten*!
Leuchtem am dunklen Ort!
Laβ' wieder werden,
Was Ursprungs war:

Mich selbst,
Der ich bin!! — — —
«Aham brahma asmi»!
Om!

Евигес Лебен, рѝне
Аус уртѝйфем Квел
Ин мир
Ин мих зелбст! –
Рѝне
Дурх Ма̀рк унд Блут!
Лас' *Ле̄бен ло̀йхтен*!
Лойхтен ам дунклен Орт!
Лас' вѝйдер верден,
Вас Урщпрунгс ва̄р:

Мих зелбст,
Дер ѝх бѝн!! — — —
"А̀хам бра̀хма а̀сми"!
О̀м!

XX.

Wegweisender Wille!
Wolle in mir!
Wirke *Werden*!! —
O *Über-Ich*!
Über-zeuge mich!
Über-lichte mich!
Wirke *Werden*!
Werde — — *Ich*!! — — —

XX.

Вегва̀йзендер Вѝле!
Во̀ле ин мѝр!
Вѝрке *Верден*!! —
О *Юбер-Их*!
Юбер-цо̀йге мих!
Юбер-лѝхте мих!
Вѝрке *Верден*!
Верде — — *Их*!! — — —

XXI.

Brenne — Geist! — *Brenne*
Durch *Haut* und *Gebein*! —
Lichte — *Geist*! — *Lichte*
Den dunlken Schrein! —
Glühe — Geist! — *Glühe*,
Durchglühe, den «Stein»! —

XXI.

Брене — Гайст! — *Брене*
Дурх *Хаут* унд *Гебайн*! —
Лѝхте — *Гайст!* — *Лѝхте*
Ден дунклен Шрайн! —
Глю̄е — Гайст! — *Глю̄е*,
Дурхглюе, ден „Щàйн“! —

XXII.

Drei ist *Eines*
In *sich selber*, –
Spendet:
Vier der «Lenker»,
Zehn der «Gewalten»,
Zwölf der «Väter» . . .
Daraus sprießend:
Vielfältige Einheit, –
Die «*Meister*» . . .

XXII.

Драй ист *Айнес*
Ин *зих зелбер*, –
Шпендет:
Фийр дер „Лѐнкер“,
Цēн дер „Гевалтен“,
Цвьолф дер „Фēтер“ . . .
Дараус шпрѝйсенд:
Фѝйлфелтиге Айнхайт, –
Ди „*Майстер*“ . . .

Ich,
Der ich diese Worte lese,
Der ich sie höre,
Der ich sie kenne,
Der ich sie weiß,
Ich, – will "Schüler" sein
All dieser Zahl!
Ich – *Einer*
Vertraue,
Baue,
Mit Lot, Winkel, Kreis
Was ich nun weiß:
Mich selbst auf dem Grundriß.

Йх,
Дер их дййзе Ворте лезе,
Дер их зи хьоре,
Дер их зи кене,
Дер их зи вайс,
Йх, - вил „Шюлер“ зайн
Ал дййзер Цал!
Их - *Айнер*
Фертрауе,
Бàуе,
Мит Лот, Винкел, Крайс
Вас йх нун вайс:
Мих зелбст ауф дем
Грундрис:

«I A O»

Bô Yin Râ

Йозеф Антон Шнайдерфранкен

ИСКРИ

МАНТРА-ПРАКТИКА

Превел от немски **Борис Стоянов**

Стилов редактор **Нина Иванова**

Печатни коли 5

печат

ПОЛИГРАФ ООД ПЕРНИК 2300 УЛ. ОТЕЦ ПАИСИЙ – 55

POLYGRAPH LTD PERNIK 2300 OTETZ PAISI STR – 55